

Щомъ става дума за околийски управителъ, щомъ има свободна роля отъ този жанръ, Богомилъ Андреевъ е готовъ да я вземе. Неговиятъ Уилиамъ („Писмото“) изпъква съ доброто познаване на службата. Съ каква вещина само Андреевъ водѣше разпита по убийството ! Ами той е роденъ за околийски началникъ !

Още като го зърнете на прозореца съ вестника и забележите неговата маска и почувствувате избухливостта му още съ първата дума — откривате и убеждението му : лѣвичаръ. Той говорѣше и спорѣше съ разпаленъ тонъ, който се ражда у него отъ „силата на убеждението му“ („Улица“).

Какъ се е докаралъ мечтателниятъ художникъ Пѣтушковъ („Живиятъ трупъ“) : внимателенъ, нѣженъ, хрисимъ, бохемъ ! Той е жертва на Федя Протасовъ, който не му дава да гѣкне презъ цѣлата 9-та картина. Федя искрено разказва предъ него своята брачна трагедия, защото въ лицето му вижда уменъ и разбранъ човѣкъ. И, наистина, милъ и приятенъ е образътъ на Пѣтушковъ.

Английското общество е обогатило колегията си съ още единъ „благородникъ“ — мистеръ Хопъръ Хопъръ („Вѣтрилото на леди Уиндърмиръ“) — забавенъ младъ господинъ, богатъ австралиецъ, който се държи надмѣнно въ обществото, макаръ че е най-обикновенъ